

ABD'İN KÜRT AÇILIMI İŞÇİ SINIFINA SALDIRIDIR

Aydınlık Dergisi, 6 Eylül 2009

Yıldırım Koç

Amerikan emperyalizminin “Kürt açılımı” veya “demokratik açılım” diye tezgahladığı oyunun aslında Türkiye’ye yönelik bir saldırı olduğu biliniyor. “Demokratik açılım”, demokratikleşmenin önündeki engellerle mücadeledir. Günümüzde Türkiye’de demokratikleşmenin önündeki temel engel, emperyalizmdir. Bağımsızlığın ayaklar altına alındığı koşullarda demokrasi olmaz. Demokrasi mücadelesi, ABD emperyalizmine ve Avrupa Birliği emperyalizmine karşı verilen mücadele demektir. Emperyalizmin demokrasiyi yok etmede kullandığı işbirlikçileri ise toprak ağalığı, aşiret düzeni, tarikatlar ve cemaatlerdir. Demokrasi mücadelesi, toprak ağalığına, aşiret düzenine, tarikatlara, cemaatlere ve şeyhlere karşı mücadeledir.

Emperyalizm Irak’a saldırırken “demokrasi” götürdüğünü söylemişti; günümüzde Türkiye’de ise “demokrasi” götürdüğünü söylerken saldırmaktadır.

Emperyalizm bunu yapacak. Buna şaşmamak lazım.

Şaşılması gereken, bazı sendikaların ABD emperyalizminin bu “Kürt açılımı”nı veya “demokratik açılım”ı desteklemeleri; bazı sendikaların ise üç maymunu oynamaları, “duymadım, görmedim, konuşmuyorum” demeleri. Halbuki ABD’nin Kürt açılımı, doğrudan doğruya işçi sınıfına saldırıdır.

ABD emperyalizmi, gericidir, ırkçıdır, ırkçılığı kullanarak halkları bölmekte, birbirine düşürmekte; böylece küresel düzeydeki sömürü ve baskısını sürdürmektedir. İşin üzücü yanı, bazı “solcu”ların da bu gerici projeyi desteklemeleri, ırkçılığın ve emperyalizmin değirmenine su taşımalarıdır.

ABD emperyalizminin “Kürt açılımı”, eğer zamanında gerekli tedbirler alınmazsa, işçi sınıfına büyük zararlar verecektir.

12 Eylül öncesinde, Soğuk Savaş koşullarında Türkiye işçi sınıfı siyasal görüşlerine göre bölünmüştü. Kardeş kardeşe kurşun sıktı. Emperyalistlerin ajanlarının başarılı çalışmaları sonucunda, enerjimizi birbirimize harcadık. İşçi sınıfının bu sahte bölünmeyi aşabilmesi ancak çok kapsamlı bir mutlak yoksullaşmayla gerçekleşebildi. 12 Eylül öncesi ile karşılaştırıldığında, 1989 başlarına gelindiğinde işçilerin satınalma gücü kamu sektöründe üçte bire, özel sektörde yarı yarıya düşmüştü. Mutlak yoksullaşma bu sahte bölünmenin aşılmasını sağladı. İşçiler, hayatın büyük zorlukları içinde, sınıf kardeşliğinin siyasal görüş kardeşliğinden, etnik köken kardeşliğinden, din ve mezhep kardeşliğinden daha önemli olduğunu öğrendiler. Sınıf bilinci kendiliğinden gelişti. 1989 Bahar Eylemleri, 1990 ve 1991 yıllarının büyük ve görkemli grev-dışı eylemleri ve grevleri bu koşulların ürünüydü. İşçi sınıfı, sınıf kardeşliğini ön plana almanın somut yararlarını da hızla artan gerçek ücretlerde yaşadı.

ABD emperyalizminin “Kürt açılımı”, şimdi de işçi sınıfını etnik kökenlere göre bölmeye çalışıyor.

Emperyalistlerin işbirlikçisi bölücü terör örgütü PKK, 1991 yılında “Kürt sendikaları” kurulmasını tartışmaya açmış ve hatta bazı söylentilere göre, İstanbul’da bir büro bile tutmuştu. Sonra bu girişimlerden vazgeçtiler. Ancak günümüzde durum farklıdır.

İki yıl önce, 6 Eylül 2007 günü Gündem Gazetesi’nde “Demokratik Emek Konfederasyonu” imzalı bir ilan yayımlandı. Büyükçe ilan başlığı “Şengal Katliamını Lanetliyoruz” idi. Merak edip araştırdım. Kongra Gel, 3. Genel Kurulunda bazı kararlar almış. 2005 yılında Koma Komalen Kurdistan (Kürdistan Demokratik Konfederalizmi) adıyla yeni bir yapılanma yaratmışlar. Bu yapının “emekçiler komitesi” de olacakmış ve bu komite, “emek konfederasyonunun yaratılması ve geliştirilmesi için çalışma” yürütecekmış. (<http://www.kurder.dk/html2005/kkk.htm>) Daha sonra Koma Civaken Kurdistan (KCK) Sözleşmesi olarak da geçen metnin 43. maddesi şöyledir: “ **Sendikalar:** Devletçi ve iktidarcı yaklaşımdan uzak, demokratik toplumcu özgür sendikacılık anlayışıyla hareket eden, iş ve emek yaşamını düzenleyen, üretim ve çalışma düzenini sağlayan demokratik kurumlaşmalardır. Ekonomi ve emek alanının demokratik örgütlenişini sağlayarak demokrasinin toplumsal-ekonomik zemininin oluşmasına katkı sunarlar. Demokratik Emek Konfederasyonunu kurup bünyesinde çalışma

yürütürler. Uluslararası emek güçleriyle dayanışarak, bölgesel ve uluslar arası çalışmalar yaparlar ve ortak örgütlülüklerle giderler.”

Anlaşıldığı kadarıyla, Demokratik Emek Konfederasyonu gizli bir biçimde oluştu ve faaliyete geçti. Geçen yıl Demokratik Emek Konfederasyonu adına açıklama yapan bazı kişilere ilişkin bilgiler internet sayfalarında yer aldı. Son olarak da 14 Ağustos 2009 tarihli gazetelere bakılırsa veya arama motorlarında “KCK/TM-DEK” kısaltması aranır, ABD emperyalizminin Türkiye’de ırkçılığı teşvik etme çabalarının işçi sınıfına yönelik boyutuna ilişkin bir fikir sahibi olunabilir.

İş bu defa çok ciddi. Hedef, işçi sınıfıdır. Sendikalarımızın bu konuda gereken duyarlılığı göstermesi, ırkçılığı reddetmesi, “Türkiye Cumhuriyeti’ni kuran Türkiye halkına Türk milleti denir” anlayışıyla sınıf kardeşliğinin etnik köken kardeşliğinden, ırkçılıktan önemli olduğunu anlatması zorunludur. Yoksa Türkiye işçi sınıfı, Osmanlı işçi sınıfına döner. Osmanlı döneminde de işçi sınıfı vardı; ancak emperyalist güçler Osmanlı’daki azınlıkları tahrik edip bölücülüğe yöneltince, işçi sınıfı da bölünmüştü. O zamanlar işçi sınıfı küçüktü. İşçi sınıfının bölünmesi tarihsel süreci etkilemedi. Ancak günümüzde işçi sınıfımız toplumun yaklaşık yüzde 70’ini oluşturmaktadır. İşçi sınıfının bölünmesi, Türkiye’nin bölünmesidir. Bunu iyi kavrayan emperyalist güçler, işçi sınıfını ırkçılık temelinde bölme çabalarını yoğunlaştırmışlardır. Bugün tedbir alınmazsa, emperyalistlerin ve sermayedarların isteği hayata geçecektir. Emperyalist ABD’nin “Kürt açılımı” tezgahının bu boyutunun gözden kaçırılmaması gerekir.